

Posudek rigorozní práce

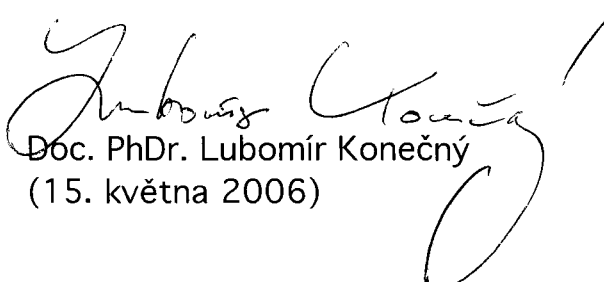
EVA HNILICOVÁ

Kavárna jako téma českého výtvarného umění první poloviny 20. století

Hned úvodem je třeba říci, že předkládaná práce Evy Hnilicové se svým zaměřením a metodou výrazně odlišuje od standardních prací zakončujících magisterské studium dějin umění. Není to monografie jednoho umělce či objektu; není to přehled vývoje určitého uměleckého směru či stylu v určité časové periodě; ale není to ani primárně ikonografická studie. Té se sice blíží tematicky orientovanou volbou předmětu, ale je od ní odlišná svou metodou. Snad lze říci, že nejvíce se blíží "sociálně" zaměřeným studiím, které angloameričtí historici umění jako Timothy J. Clark nebo Hollis Clayson věnovali zobrazením společenského života Paříže a takovým jeho průvodním jevům jako např. prostituci. Eva Hnilicová však na rozdíl od nich neholduje levicové kritice formujícího se kapitalismu, ale přebírá do svého metodického arsenálu některé strategie feministických dějin umění a zejména aparát dějin umění recepčních s jejich důrazem na vztah zobrazení a diváka (viz zejm. s 14–16). Tento přístup, spolu s akcentováním role "pohledu", se jeví být zobrazením tohoto typu naprosto kongeniální, poněvadž vztah mezi individuem a veřejností je jejich základem.

Práce Evy Hnilicové však nemá pouze zřetelnou metodickou orientaci, ale vyznačuje se také skvělou heuristikou, která čtenáře šokuje informacemi o specializované dobové "kavárenské" literatuře (např. časopisy jako *Hostimil* či *Hotelní a kavárenské zájmy*), znalostí obrazového materiálu v dením nebo periodickém tisku, a *last but not least* skvělou znalostí mezinárodního kontextu. Na takto solidně vybudovaném základě pak autorka podává nejen neobyčejně fundovaný přehled zvoleného materiálu, ale také nový pohled na tak známá díla, jako je například Kubištova *Kavárna* z roku 1910.

Ad summam: Předkládaná práce Evy Hnilicové je originálně koncipovaná, výtečně "nabádaná" a solidně napsaná. Představuje nezanedbatelný příspěvek k poznání českého umění 1. poloviny 20. století v jeho vztahu k sociálnímu kontextu, a proto ji rozhodně doporučuji k obhajobě jako práci rigorozní.

Doc. PhDr. Lubomír Konečný
(15. května 2006)